

og ukendt for dem. I enkelte Sogne, hvor man troede Kommissionen, gik man ind paa dens Forlangende, og der betales den Dag i Dag 33 Øre pr. Td. Hartkorn i Jagt-afløsning. I andre Sogne søgte man at handle med Kommissionen og opnaaede at faa afløst for 25 Øre pr. Td. Hartkorn, og i et Sogn, hvor en Mand tilfældig vidste, at Jagtlejen neppe indbragte et Beløb, som svarede til 8 Sk. pr. Td. Hartkorn, tilbød man at betale 10 Sk. pr. Td. Hartkorn, hvilket Kommissionen villig tog imod, uagtet den lige havde forlangt 1 Mark, og erklæret, at den ikke kunde tage mod lavere Bud.

Jagtafløsningssummen for de 8 Sogne er ca. 700 Kr. aarlig og er fordelt med fra 20 til 33 Øre pr. Td. Hartkorn i de forskellige Sogne. Da de gamle Grundskatter nu fjernés samtidig med, at de ny Skattelove træde i Kraft, da vi her i de 8 Sogne gennem saa mange Aar have betalt alt for meget i Afløsning, og da denne Afgift er saa langt fra at være almindelig i Landet, at den end ikke kendes i adskillige Amter, saa skulle vi herved andrage hos den høje Regering og Rigsdag om, at *Jagtafløsningsafgiften maa blive ophævet for de 8 Sognes Vedkommende* fra 1. Juli 1904.

p. t. Kolding, den 26. Januar 1904.

Chr. Ravn,
Sjølundgaard.

J. C. Thygesen,
Dalbygaard.

7.

Da vi undertegnede *Ejendomsbesiddere af Hjortespring og Jonstrup Vang* have bragt i Erfaring, at Finansministeren har sat Undersøgelse i Gang angaaende Jordebogsafgiften og forskellige andre Afgifter, der hvile paa en Del Ejendomme i Frederiksborg Amt, tillade vi os ærbødigst at andrage om, at en lignende Undersøgelse maaa blive foretagen over *de paa vore Ejendomme hvilende Byrder*, særlig den for os saa trykkende *Høafgift*, idet vi mene at turde vente, at disse, *saafremt det kan konstateres, at de ikke udelukkende ere af privatretlig Karakter*, ville blive *afløste eller nedskrevne* paa samme Maade som foreslaaet med forskellige Afgifter paa Bornholm.

(36 Underskrifter.)

8.

Spørgsmaalet om *Arvefæsteafgiften paa Bornholm* har Gang efter Gang været paa Bane, idet man blandt Arvefæsterne har haft den Overbevisning, at nævnte Afgift mange Steder har været for høj i Forhold til de paagældende Jorders Værdi, hvilket ogsaa Erfaringen har godtgjort. Nævnlig og i høj Grad gælder dette de saakaldte „tillagte“ Jorder, hvilke man i Halvtredserne, da det gamle Fæste blev overdraget som Arvefæste, fik tillagt, tilsyneladende som en Gave, hvilket utvivlsomt fristede mange, som ikke ret forstod sig paa det, til at tage imod dem; men i Tidernes Løb blev det en meget kostbar Gave, som de maatte meget mere end betale ved den store *Havreafgift*, der efter visse Aaremaal skulde lægges paa Jorderne. Man lod sig lokke af, at Afgiften ikke skulde svares straks, idet man ikke forestillede sig, hvor tyngende